

Modře natištěné štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

Time
Committed
À délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
Záznamník: 416/530-0202
E-mail: abrezina4222@rogers.com
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 8.

(310.)

Vol. 14.

satellite 1-416

Thursday,

April 22,

2004

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Ľudia Mečiara odmietli, ostal Gašparovič

BRATISLAVA-sme (sp, rp, hr)-Strach z návratu Vladimíra Mečiara posadil do prezidentského kresla Ivana Gašparoviča, ktorý svojho súpera porazil o viac ako 350-tisíc hlasov. Gašparovič sa úradu prezidenta ujme v polovici júna.

O výsledku rozhodla účasť voličov (43,5 percenta), ktorá bola vyššia, ako sa očakávalo. Gašparovičovi dali svoj hlas aj mnohí voliči strán vládnej koalície, napriek výzvam ich predstaviteľov, aby sa ľudia na voľbách nezúčastnili. Pomerne vyrovnaný súboj viedli obidvaja kandidáti na vidieku, väčšiu podporu však Gašparovič získal v mestách.

Nový prezident sa ešte v noci poďakoval za dôveru a povedal, že chce urobiť všetko preto, aby ľudí nesklamal.

Mečiar niesol prehru ťažko a svojmu súperovi ani nepodal ruku. Vyjadroval sa len v televíznych štúdiách, čakajúcich novinárov pred sídlom STV či Slovenského rozhlasu ignoroval. Dôvody prehry hľadal v kampani, ktorá sa spustila proti nemu v médiách a v tichých dohodách koalície o podpore Gašparoviča. Lídri vládnych strán však akékoľvek dohody s Gašparovičom popreli.

Mečiar v STV zaútočil na Gašparoviča tvrdením, že si neváži funkcie, ale ľudí a ako šéf HZDS nemá témy, o ktorých by s novým prezidentom mohol rokovať. „Ak niekto nemá témy, je prázdny,“ kontroval mu Gašparovič. Mečiar odmietol, že by výsledky volieb mali pre neho a HZDS nejaké dôsledky. Na otázku, čo to bude znamenať, odpovedal stroho: „Nič.“

Vládna koalícia prijala voľbu Gašparoviča rezervovane. Predseda vlády Mikuláš Dzurinda v prvej reakcii povedal, že mu „nesmierne“ záleží na dobrých vzťahoch s prezidentom. Viacerí vládni politici čakajú na prvé kroky nového prezidenta.

Úradujúci prezident Rudolf Schuster poslal Gašparovičovi blahoprajný list. Schuster verí, že budúci prezident bude mať aj osobný podiel na stabilizácii pomerov v parlamente, aby mohli pokračovať ekonomické reformy.

Vládni politici sa rozchádzajú v názore, aký vplyv bude mať na koalíciu nový prezident. Šéf KDHPavol Hrušovský si myslí, že problémy koalície ostanú rovnaké a spolu s Bénom Bugárom z SMK považuje za dôležité opierať sa o podporu poslancov, ktorí koalíciu opustili. Lubomír Lintner z ANO povedal, že možno očakávať zmenu správania HZDS ku koalícii. Túto obavu potvrdil aj Mečiar, keď v STV povedal: „Bude to zaujímavé.“

Hrušovský varoval pred komplikáciami, ktoré môže spôsobiť nadštandardný vzťah medzi Gašparovičom a opozičným Smerom. Šéf Smeru Robert Fico totiž povedal, že ak bude pokračovať stála pozícia v názoroch Smeru a Gašparoviča, Slovensko má pred sebou obdobie väčšej stability.

Pri hľadaní dôvodov Mečiarovej porážky sa spomína najmä jeho nezvládnuté vystupovanie v relácii Sito v TV Markíza, kde voličom ukázal svoju starú tvár. Gašparovič na rozdiel od Mečiara našiel odvahu aj na ospravedlnenie sa za chyby v minulosti, podobný postoj však Mečiar nebol schopný zaujať.

Ledňáčka získaly Nevěrné hry

Zuzana Stívínová ve filmu *Nevěrné hry*

Národ se vždy dělil na dva tábory. Mladočechy a Staročechy, příznivce Smetany a Dvořáka, slávisty jako Vladimír Bubák, či já nebo ottawský Lubor Havel, který vlastnil po léta restauraci Slavia, a spartány (nebudu zde raději nikoho jmenovat). Výjimkou je pouze Ivan Klíma, který dává přednost vršovickým Bohemians. Dále se dělil národ na stoupence Karla Gotta a Waldemara Matušky (pro kterého je vždy ochoten vytasit meč pera Petr Kohout). V naší třídě na Střední průmyslové škole spojové techniky byl nelidský souboj mezi příznivci *Beatles* a *Stones*. Pouze já jsem měl svého Erica Burdona a *Animals* a jakýsi Divíšek ze Senohrab, ovlivněn nezávislou kulturou místního hotelu Hrušov, fandil Kinks.

Souboj mezi příznivci monarchie Václava (V. z historického pohledu) Havla a Václava (VI.) Klause ustoupil nové občanské válce: Intelektuálové si navzájem vyřizují účty, jestli lyrický snímek *Želary* měl dostat oskara nebo jestli se jedná o škvár, či jestli skutečným filmem roku byla *Nuda v Brně*, který získal překvapivě nejvíč českých lvů. Nutno říci, že boj se již kultivoval. Režiséři nebijí kritiky (ačkoliv ti by si to velice často zasloužili) jako se to stalo před časem v Uherském Hradišti. Naopak atmosféra plzeňského filmového festivalu *Finále* byla přátelská a milá. Abych to shrnul, příznivci těchto dvou táborů jsou kultivovaní a svoji kulturní orientaci dávají najevo pouze tím, že nejezdí jedni s druhými v Městské hromadné dopravě.

V Plzni se zdálo, že *Nudisti* budou v převaze. I slogan festivalu říkal: „Nuda je v Brně, v Plzni je *Finále*.“ Toto napětí trvalo do čtvrtka, kdy po ne příliš podařeném pátém dílu básnické pentalogie Dušana Kleina *Jak*

básníci neztrácejí naději, jsem zcela ztratil naději, že uvidím toho dne ještě něco zajímavého. Plochosť filmu připomínala Dietlovy seriály, jejichž nostalgická renesance mává soukromými i veřejnoprávními televizními vysílači, až některé stožáry, legendární Cukrák nevyjímaje, pod náporem elektromagnetického vlnění praskají. Možná, že negativní zážitek umocnila skutečnost, že jsem v jednom místě filmu měl mikrospánek a když jsem silou otevřel oči, vypadla mi z levého oka kontaktní čočka, takže můj pohled na tento film je poněkud zkreslený. Lechtivá erotika, s charakterním ředitelem nemocnice, který tepá nešvary společnosti, mne nepredestinovala k tomu, abych byl v roztoužení po další milostné lahůdce.

Nevěrné hry

Jenže stalo se něco, co se v poslední době nestává často. Film začal hovořit, přesněji řečeno oslovovat diváka. Nikoliv, že by všemu bylo rozumět. Odehrává se totiž v okolí Štúrova, kde se mluví maďarsky. Chci říci, že měl duši. Už sama tato skutečnost napovídá, že se jedná o něco nevšedního. Tvůrci filmu zasadili příběh nikoliv do malebných hor, ani do vyprahlé měsíční krajiny, ale do místa, kde kromě Esztergomu na druhé straně Dunaje není se čeho zachytit. Blízké a bohaté ostříhomské lázně jsou zároveň nesmírně vzdálené. Místem, kam se dá snadno dojet, ale zároveň je to něco neuchopitelného a nedostupného. Něco jako Kafkův Zámek. S výjimkou Ivany Chýlkové, která nemá stěžejní roli, zde není žádná z pěti hvězd českého filmového nebe, které můžeme vidět v ostatních filmech. Vše je

Pokračování na str. 5